

"GERTRUDY" ^{AMER}

Liduška vykukla z okna. Zase pochoduji! Zaslechla sborový zpěv. Štěkávé výkřiky. Hejno husí se zvedlo s kraje silnice. S odmítavým kejháním se rozhněvané husy kolébaly na všechny strany. Od Veselí k mostu pochodovaly německé dívky z běhařovského záměcku. V šeru javorové aleje svítily jejich podkolenky. Bílé kuželky se pohybovaly v přesném ^{TAKTU} ~~rytmu~~, jako když ta hranatá vychovatelka vpředu trhá za provázek.

Ach, Lidušce se dnes nechtělo na náměstí, ale musí k zubaři. "Gertrudy" se všude roztahují, hulákají, hlasitě se řehoní. Bělostná zubiska zatínají do kůry na pomeranči a plivají kolem sebe. ^{Uspínek} ~~Všude~~ se válejí slupky, papíry a staniol od čokolády. Sebevědomím ty copaté blondýny div nepuknou. Bleděmodré oči hledí zpupně. Obyčejné hezké věci kolem jim nestojí za pohled. "Germánské svaté" ^{poslání} jim zaslepuje zrak, ochromuje srdce i zdravý rozum.

"Však jsou naději čisté nordické rasy!", pochechtává se nevesele strýček Jeník.

Liduška si zašla pro Elinku. Ve dvou jim bude líp. Už pod ^{KOSTELEM} ~~stávkou~~ je slyšely. Němky obklopily Šotovic obchůdek. Nestáčily jim vlastní dobroty, pomeranče a čokoláda. Slídily, kde by se smlsly v ubohém českém protektorátním krámku. No, dobrou chuť! Zubní pasta se tehdy prodávala v mělkých ^{vší} kelímkách. Byla tuhá až tvrdá. Muselo se po ní silou rejdit kartáčkem. Věněla mentolem a ovocnými bonbóny. Ty holky ji asi považovaly za nějakou jim utajenou pochoutku. Nejprve zkoušely špičkou jazyka a za chvíli každá vylizovala kelímek.

Liduška s Elinkou zašly honem ke Koblerům. V prvním poschodí měl ordinaci dentista pan Chrastil. Už na schodech slyšely bolestný řev, výkřiky. Hodný pan Chrastil se asi zbláznil! Komu to tady ubližuje? Moc se jim do čekárny nechtělo. Bylo proč. Plná lavice "Gertrud"! Skoro dospělé holky, některým muselo být víc než osmáct, a ~~vyběhly předem, když se jim začalo~~ ^{vůbec} se nestyděly! Skučely už předem. Tu předvolanou musely do ordinace táhnout dvě a třetí ji strkala zezadu. Dentista na to divadlo bezmocně koukal, vysoušel si kapesníkem pot na čele, ^{NA KOKU.} Tajil vztek i strach. Liduška

i Elinka v rozpacích sklopily oči, ale potutelnému úsměvu se neubránily. Německá vychovatelka nemohla dopustit, aby děvčátka "české luzy" byla svědky té trapnosti. Poslala je do ordinace napřed. "Gertrudy" zvědavě ztichly.

"Tak, děvčata, ať neuděláte ostudu!", spiklenecky mrkl pan Chrastil. Liduška nebyla Jarinka, špatně snášela bolest. Elinka taky. Ale ani nešpitly. Vrtačka bzučela, vrtala a vrtala. Lidušce stály v očích slzy, Elince taky, když přišla na řadu. Ale vyšly z ordinace s úsměvem. Schválně!

"Strejdo, co je to "BEFRUCHTET VON EINEM DEUTSCHEN SOLDATEN"?"
^{LIDUŠKA} ~~proč~~

* OPLODNĚNA NĚMECKÝM VOJÍNEM